

CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě
září 2020

Slovo na cestu

Září bývá ve farnosti zvláštním časem. Je to návrat k plnému životu. Mnohé věci si totiž ve farnosti přes prázdniny vezmou volno: není náboženství a různá společenství; lidé odjedou na dovolené, takže je menší účast na mších... O prázdninách se zároveň mění někteří kněží. Jedni odchází, jiní přijdou, případně nikdo další nepřijde a pan farář zůstane na faře sám. Září se tedy v životě farnosti podobá rannímu probuzení. Nastává nový rok se starými i novými úkoly, spouští se znovu všechny síly a možnosti farnosti. Lidé začínají žít plným farním životem. Vracíme se tak k tomu, co žijeme dlouhodobě a v ideálním případě také kontinuálně: jedna generace ministrantů, scholy, sboru, těch, co se starají o čistotu v kostele, ale i kněží předává službu a zkušenosti další generaci. Důležité věci se totiž nevybudují za měsíc nebo rok. Aby byly opravdu kvalitní, jsou zapotřebí léta práce, získávání zkušeností, úspěchů i neúspěchů.

V tom všem se farnost podobá rodině s dětmi školou povinnými. I rodina se po prázdninách vrací k normálnímu, plnému životu. Děti znovu nastupují do školy. Mají nový rozvrh, musí si zařídit všechny kroužky, časově je sladit navzájem, se školním vyučováním, v ideálním případě i s náboženstvím ve farnosti. Nakupuje se nové oblečení a boty do tělocviku, protože z těch starých děti přes prázdniny vyrostly. Dokupují se nová pera, tužky, složky na sešity a tak dále, a tak dále.

Září je ale také čas nového počátku a očekávání, jak to všechno dopadne. V některých rodinách se řeší, jestli bude mít naše dítě zase samé jedničky, v jiných, zda bude zase propadat z matiky. Děti se znovu setkají s kamarády a příběh jejich

vztahů začíná novou, zatím otevřenou kapitolu. A vlastně všechno je otevřeno a my zatím nevíme, jak to skončí.

Září je prostě období opakujících se začátků. Něco je zbrusu nového, v něčem navazujeme na starší věci, ale můžeme je přesto dělat nově, jinak a lépe než dříve. Tím nám tento čas připomíná něco, co je v životě obecnější: život je plný nových začátků a díky Bohu za ně!

Pokaždé, když zjistím, že jsem něco pokazil hříchem, pokaždé, když toho lituji a uvědomuji si, že už nechci dělat tu samou chybu znovu, pokaždé, když jdu ke zpovědi, mohu a měl bych začínat znovu. Možná nás to už unavuje, ale právě září nám připomíná, že život je časem nových počátků. Počátků, které však naštěstí nejsou bez historie. Naopak z historie našich pádů a neúspěchů se můžeme učit, jak to, co znovu začínáme, dělat aspoň o trochu lépe. Možná v tom znovu upadneme. Nechme si však křesťanský optimismus, který říká, že možná znovu prohrajeme bitvu se svými chybami, neřestmi, s hříchem, ale to ještě neznamená, že nevyhrajeme celoživotní válku se zlem! Až ta válka skončí, zeptá se nás vrchní velitel našich duchovních sil – Kristus – nejen na to, kolik bitev jsme vyhráli. Také se nás zeptá, jestli jsme se stále i po těch všech prohraných bitvách snažili bojovat a jak jsme se poučili ze svých proher.

Na závěr nám všem přeji hodně Boží pomoci do života rodiny, farnosti i do našeho celoživotního boje se zlem.

o. Vladimír Ziffer, farář v Ostravě-Pustkovci

Změny ve farnosti

Během letních prázdnin odešel na své první samostatné působení otec Marek Večerek, který byl v naší farnosti od loňského podzimu. Neodchází však daleko, protože bude mít na starost farnost v Opavě-Jaktaři a Kateřinkách.

Otcí Markovi děkujeme za jeho kněžskou službu a vyprošujeme mu hojnost Božího požehnání a všechny potřebné dary k jeho dalšímu kněžskému působení.

Blahopřání

Milý otče Jiří,

přejeme Vám k 50. narozeninám
všecko nejlepší, co si člověk může přát –
srdce plné pokoje,
pevné zdraví a radost z Boha.
Zároveň děkujeme za povzbuzení
a inspiraci, kterou od Vás čerpáme.

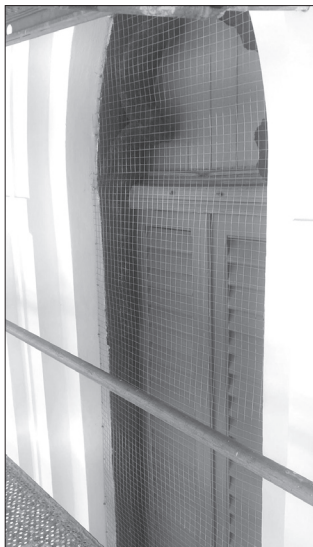
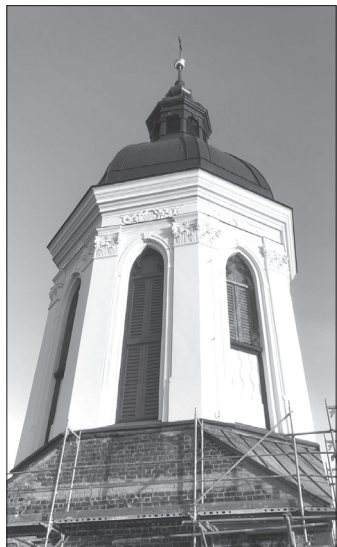
Přejeme Vám, ať jste jako správný
horolezec stále přitahován výš.
A pokud to třeba někdy do výšky nepůjde,
ať rostete do hloubky.

Zajímá nás...

Jak pokračují práce na konkatedrále?

I v průběhu prázdninových měsíců pokračovaly práce na konkatedrále. Velká část z nich byla vidět zvenku v podobě nové omítky, očištěných a zakonzervovaných cihel a jak se postupně sundávalo lešení, bylo vidět, jak se z toho vyloupala úplně jiná stavba. Kromě zdí byly osazeny i nové kameny na římsy směrem od divadla a také na severní věž. „Osvěžení“ doznala i fasáda jižní věže spolu s dřevěnými okenicemi a tufitovými ostěními.

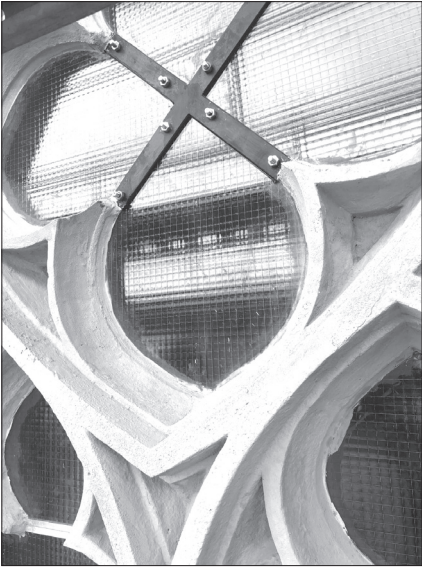

Uvnitř panoval také čilý ruch, a to na všech frontách – kovové prvky (mříže, vchody, galerie naproti dveřím do kaple sv. Anny), dřevěné dveře, zádveří – to všechno bylo přivezeno z dílen a osazeno nazpět. Potom co byl dokončen strop v lodi, tak postupně „opadávalo“ i lešení až po hlavice sloupů, které už jsou také zkompletovány. V době, kdy čtete tyto řádky, by už nemělo být lešení ani zevnitř, ani zvenku a teď nastává čas na „čistou práci“ – tzn. renovace varhan, podesty pod boční lavice, kompletace elektroinstalace a ozvučení. Pokračovat bude ještě venkovní úprava v podobě valounkové dlažby ve výklencích směrem k Hornímu náměstí, dlažby a parková úprava kolem dokola a osazení renovovaného oplocení.

Celkově se práce daří, ukončení oprav předpokládáme na konci tohoto roku. Jako vždy přikládáme aktuální fotografie spolu s poděkováním za Vaši modlitbu a finanční podporu.

o. Jan Czudek

Farní tábor

Olympijské hry 2020, Životice u Nového Jičína

Letošní tábor mě moc bavil. Původně jsem vůbec nechtěla jet, protože jsem si myslela, že hry budou cíleny hlavně na mladší děti, ale nebyly. Byly skvěle vymyšlené. Nezapomenutelný zážitek mi přinesly společné hry jako ping-pong s otcem děkanem, letní hokej v plavkách, dešťové akvabely nebo perfektně vymyšlená večerní hra.

Úžasný byl taky kolektiv. Našla jsem si spoustu nových přátel a vedoucí na nás byli moc hodní. Ani na výborné obědy nesmím zapomenout. Hlavně domácí koblížky byly obzvlášť dobré.

Po celý tábor byla naladěná ta nejlepší atmosféra. Hlavně u večerní modlitby nebo při mši, kterou sloužil otec Jiří. Na tento tábor nikdy nezapomenu. Jsem moc vděčná, že jsem na něj mohla jet.

Děkuji všem za to, že jsem s nimi mohla prožít tak krásný týden.

Helenka K.

Hotel v divočině

Rozhodli jsme se vychovat z našich dětí neohrožené zálesáky a dobrodruhy. Vojenský výcvik měl proběhnout v jednom z nejdleších a nejzapadlejších koutů naší vlasti – v Rychlebských horách.

Už několikery Vánoce a narozeniny jsme si nechávali nadělit skvělé vybavení, které nám má zajistit dokonalou nezávislost a komfort mimo civilizaci. Plán byl jasný: odstavit auto v předposlední vesnici a dostat se i s dětmi co nejdál od lidí, kde se utáboříme a dobrodružně přespíme v zaniklé obci Hraničky.

Vize, že si budeme tklivou samotu Rychleb užívat jen v rámci naší rodiny, vzala za své hned po zaparkování auta a skládání vozíku pro děti. Zatímco se Mája a děti usadili

na trávu a rozbalili první su-

šenku, kde se vzal, tu se vzal, zjevil se před nimi pohádkový mudrc. Pozdravil a říkal, že by mu sice mohlo vadit, že sedíme na jeho trávě, ale že mu to nevadí, ať sedíme dál. A pak mluvil a mluvil. Poté nám mudrc dovolil zaparkovat auto na jeho pozemku a dal nám další rady na cestu.

Pěší cesta s vozíkem do šíleného kopce v poslední vsi nás dokonale odrovnala. Pochopili jsme, proč v některých zdejších obcích nechtěl nikdo bydlet, a tak zanikly. Slunce se chýlilo k západu a my jsme dorazili teprve do poloviny vesnice. Zrychlili jsme až na popud místního voříška, který na nás vyběhl ze vrat. Dvouletá Klárka se nás snažila povzbudit svou oblíbenou větou: „Nebojím pejska... je loztomilý...“ Takhle komentuje vše od čivavy až po nejuslintanější dogu či pitbula s krvavými očima.

Když jsme konečně vystoupali nad tu kolmo rostoucí vesnici, přivítala nás louka, na které bylo rozeseto pět dřevěných soch s křesťanskými motivy. Zahanbeně jsme vzdali další putování do Hraniček, roztáhli stan a opekli buřty. Pak přišel nejhorší úkol: zabalit děti do spacáků, což je asi jako chytat tornádo do pytlíku od svačiny. S vypětím všech sil jsme je uložili a v tu ránu přijelo k naší louce velké auto. Zoufali jsme si z představy, že nás teď z louky někdo vyžene a my budeme v šeru stěhovat stan a tornáda. Z auta vyšel pár středního věku a na otázku, jestli jsou majiteli louky, muž odpověděl: „Jo a nevadí mi to.“ (Tím myslel náš stan. Ne to, že vlastní louku.) Prý nás viděli z okna domu, když

jsme šli vesnicí, a nejspíš jim bylo jasné, že dál než za jejich pozemek nám síly nevystačí. Majitelé obešli sochy a u každé zapálili svíčku v lucerně. Bylo to, jako když rodiče nechají svítit dítěti světýlko u postele, aby se nebálo. Jako bychom opravdu byli jejich hosté.

Místo očekávané nezávislosti v divočině jsme tak tábořili dobrým lidem za humny. Nějak to v člověku je, ta touha být svým pánem a hlavně se nemuset na nikoho spoléhat. Stále znovu se ale dostáváme do situací, kdy se stáváme závislími na dobrotě druhých lidí.

Vlastně i Bůh nás schválně nechává být závislími na ostatních. Nikdo se třeba nemůže sám pokřtít, musíme o křest požádat kněze (ve výjimečných případech kohokoliv jiného, dokonce i nevěřícího, ale sami to udělat nemůžeme). Navíc Pán Ježíš řekl: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich.“ Jedině ve společnosti ostatních se můžeme učit dávat, ale i přijímat. Jen tak si rozšiřujeme srdce a překonáváme lakotu či pýchu.

Mája a Honza Pilařovi

K zamyšlení

Karel Čapek. Dalo by se říci „muž mnoha tváří“: pohádkář, autor „kriminálních“ povídek, divadelních her se závažnou tematikou, nespočtu novinových článků, ... Jen „duchovní literatura“ jakoby v tom výčtu scházela. Ona v něm je, je ale roztroušená v celém jeho díle. Je možno ji najít pozornou a rozjímavou četbou jeho knih. Je zásluhou Martina C. Putny, že si tu práci s Čapkovým dílem dal za nás. Pro přiblížení a možná lepší pochopení textu připojil ke každému z nich svoji glosu. Vybral jsem dva texty Karla Čapka, vždy i s glosou Martina C. Putny:

První text Karla Čapka:

To je druhá, experimentální cesta milosti: naslouchat nepokornějším a slabým hlasům, které se tě dovolávají. Nečekat, že se ti bůh zjeví v záři blesků a slávě nebeské, nýbrž v podobě člověka, na němž není vzezření ani krásy, nejposlednějšího z mužů, muže bolesti; anebo v podobě úkolů, ke kterým jsi volán, abys pomohl, jako pomáháš padlému koni; v podobě tichých pobídek a sympatií, které tě vyrvou z tvé samoty; v podobě nepatrných a nesčetných darů, které svět zašlapává a které máš vyzvednout z prachu a očistit; věru že v nesčíslných podobách, které zažiješ jako součinnost a pomoc, důvěru a náklonnost, soucit a potěšení. Je to trpělivá páračka, a tady ti nepomůže žádné velké

přemýšlování ani velkorysost; jdi od věci k věci a naslouchej, k čemu tě vybízí. Tuto druhou cestu hledal autor (*rozuměj Karel Čapek sám – Vl. Z.*) v celé řadě knížek, v lidech i ve věcech. Proto se mu bůh zjevil v Krakatitu v podobě dědečka, který nehřímá, nýbrž těší; proto se v R.U.R. zjevil v podobě lásky; proto se mu stále zjevuje v podobě rezignace, trpělivosti a experimentace; anebo ve vzácných a krásných záblescích vody, neboť „i mezi lidmi se přihodí takové zčeření nebo záblesk“. – To není celá víra ani celá teologie; ale je to cesta, i řekněte, je-li bludná nebo zpupná.

(Z Listu Jaroslavu Durychovi)

Martin C. Putna k tomu dodává:

Bůh coby žvatlavý dědeček s hrnečkem samozřejmě pohoršil obhájce zbožnosti tvrdě jednoznačné, najmě té katolické – stejně jako pohoršila jiná Čapkova vyznání cudná, náznaková a nikdy pochyb prostá. V Čapkově obraně zní i Izaiášovo prorocství o trpícím služebníkově „podobu neměl ani krásy“ (Izaiáš 53:2, podle Bible kralické) – ten verš, vztahovaný celou křesťanskou tradicí na Ježíše. Na toho člověka, v němž bylo možno Boha uvidět. Čapkova cesta vede od teologických definicí a spekulací zase co nejrychleji „dolů“. Izaiášův verš se „tam dole“ bude ozývat znovu a znovu.

Druhý text Karla Čapka:

Tohle je něco jiného nežli smrt; zavražděný není mrtev; zavražděný žaluje, tak jako by řval nejvyšší a nesnesitelnou bolestí. My to víme, já a ten četník; my víme, že v tom krámku strašilo. A tak ve mně začalo svítat. Já nevím, třeba nemáme duši; ale jsou v nás věci nesmrtelné, jako je pud po spravedlnosti. Nejsem o nic lepší než kterýkoliv jiný chlap; ale je ve mně něco, co nepatří jenom mně, – takové tušení nějakého přísného a velkého řádu. Já vím, že to říkám špatně; ale v tu chvíli jsem věděl, co je to zločin a co je to urážka Boha. Abyste věděli, zavražděný člověk je jako pohaněný a zpustošený chrám.

(Z povídky *Obyčejná vražda* z knihy *Povídky z druhé kapsy*)

K tomu Martin C. Putna dodává:

Stvoření i jeho kontemplace, to může být pořád věc „jen“ estetická, a snad i trošičku mystická. Řád v pravém slova smyslu – to už je věc neodvolatelně etická. Řád, to znamená, že JEST dobro a zlo, pravda a lež, zločin a trest. JEST, přestože je často tak obtížno je rozpoznat a rozsoudit. Jak moc obtížno – o tom je svým způsobem celý Čapek.

Jestliže jste se nechali lákat k četbě této, sice „rozsahem nevelké, ale obsahem bohaté“ knížky Čapkových Skoro modliteb, pak Vám radím, nespěchejte. Knihu si také můžete vypůjčit v Knihovně křesťanské literatury v přízemí opavského kláštera minoritů.

Vladimír Ziffer st.

Zdroj: Karel Čapek. *Skoro modlitby*. Nakladatelství BIBLION, 2020, str. 99–100 a 51.

Filmové tipy

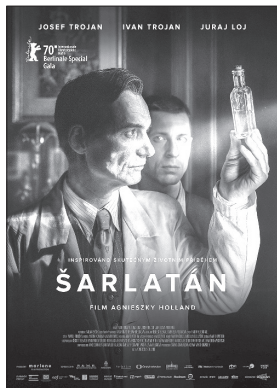
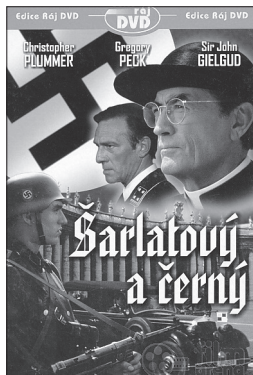
Šarlatový a černý

Drama / Válečný

USA / Velká Británie / Itálie, 1983, 138 min

Režie: Jerry London

Za druhé světové války se stal neutrální Vatikán útočištěm uprchlých válečných zajatců, Židů i pronásledovaných odbojářů. V roce 1943, když německá armáda prožívá další ztráty na liniích fronty, se stává policejním velitelem Říma fanatický plukovník Herbert Kappler (Christopher Plummer). Ten brzy zjistí že hlavou ilegální organizace, která řídí protinacistický odboj, je irský kněz, vatikánský diplomat a právník, monsignore Hugh O'Flaherty (Gregory Peck), chráněncem papeže Pia XII. (John Gielgud). V té době je židovská komunita ve Vatikánu vystavena tvrdé represí. I přes příslib, že nebudou pořádaný transporty do pracovních táborů, když složí určitou částku peněz a zlata, je komunita znovu okradena a z větší části deportována. Kappler nyní pořádá hon na O'Flahertyho. Všechny léčky jsou však marné, kněz vždy uniká, a navíc stačí dále chránit své ohrožené přátele a poskytovat duchovní útěchu. (*fdb.cz*)

Šarlatán

Životopisný / Drama

Česko / Irsko / Polsko / Slovensko, 2020, 118 min

Režie: Agnieszka Holland

Příběh je inspirován skutečnými osudy léčitele Jana Mikoláška, na kterého se v průběhu několika desetiletí obracely s prosbou o pomoc statisíce lidí ze všech společenských vrstev včetně nejvýznamnějších osobností politického i kulturního života. Mikolášek je člověk bez odborného lékařského vzdělání, ale s nevšedním a nevysvětlitelným nadáním diagnostikovat a pomocí bylinek léčit nemoci, se kterými si ani doktoři nevědí rady. Jeho mimořádné schopnosti jsou však vykoupeny bojem s vlastními démony. Léčitelství je jeho vnitřní spásou a ochranou před sebou samým...

Nejnovější snímek uznávané polské režisérky Agnieszky Holland Šarlatán odráží odvěký boj dobra a zla, lásky a nenávisti, víry a zrady. To vše v jednom člověku na pozadí dobových událostí a zvratů. Snímku se dostalo velké cti uvést svou světovou premiéru

v rámci 70. ročníku Berlínského mezinárodního filmového festivalu – Berlinale.

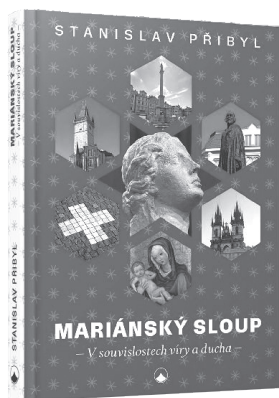
V hlavní roli Jana Miko-
láška se představí Ivan Tro-
jan, jehož mladší verzi ztvár-
nil jeho syn Josef Trojan.
(CinemArt)

Vojtěch Machovský

Knižní tipy

Mariánský sloup

Stanislav Přibyl

Kniha pojednává přístupnou a atraktivní formou o vzniku, stržení i obnově mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze. Ten byl postaven jako pomník k počtě Bohorodičky – na poděkování za obranu Prahy před pleněním švédských vojsk v roce 1648.

Autor nezastírá, že sloup je předmětem ostrých historických, politických a konfesních sporů, volá ovšem po vzájemném porozumění a usmíření. Generální sekretář ČBK Stanislav Přibyl už napsal duchovního průvodce po Karlově mostě a v případě sloupu se drží v podobné linii. Čtenáře uvádí do pozoruhodných souvislostí stavby, přidává události, literární zajímavosti i osobnosti, spjaté s Mariánským sloupem. Jeho výklad doprovázejí desítky fotografií, ukázky z dobových

dokumentů, reprodukce výtvarných děl, ale i modlitby, dopisy a věroučné reflexe. Za zmínku stojí zejména vybrané básně: v jedné z nich se vyznává Jaroslav Seifert, jak na něj silně zapůsobilo, když byl přítomen stržení sloupu a k nohám se mu zakutálela hlava ze zničené sochy Panny Marie. Další ukázka je z Pražské legendy Václava Renče, který během věznění v Leopoldově popsal dialog umírajícího bohéma Oskara s Pannou Marií. Nádherná báseň vychází ze skutečnosti, protože předobrazem jí bylo obrácení buřiče Františka Sauera, který inicioval svržení sloupu, ale před smrtí se smířil s Bohem.

Zajímavostí je, že stržení sloupu se vlastně stalo mohutným impulsem pro výstavbu řady nových kostelů na různých místech Prahy. Peníze vybrané na znovupostavení sloupu tak ve třicátých letech posloužily jinde a snad i lépe. Kniha se tak stává také průvodcem po některých pražských kostelích.

Nejde o jedinou publikaci na dané téma, v nedávné době vyšla také kniha *Mariánský sloup na Staroměstském náměstí v Praze*, která se zaměřuje zejména na širší konotace vzniku sloupu v 17. století. Pozoruhodným počinem pak je téměř pětisetstránková monografie *Duchovní střed Evropy*, v níž se dozvíte ohledně sloupu úplně vše.

Víno, dar nebe a země

Karel Sládek

Víno je dar nebe i země – povznáší nás, prospívá nám i zahání naše chmury. Lidé si cenili vína odpradávná. Víno patří neodmyslitelně k naší duchovní kultuře. Nenechalo zhasnout svobodnou a tvořivou kulturu ani v dobách, kdy měla navrch průměrnost, totalita a různé formy nesvobody.

Teolog a sommelier Karel Sládek provede čtenáře vinicemi a prostředím, kde vinná réva roste a zraje. Seznámí jej s prací vinařů i s tím, jak víno vzniká. Ukáže, jak správně vypadá ochutnávka vína, při níž rozvine úvahy o lásce, zamilovanosti nebo kráse života v manželství.

Nejde sice o žádnou vědeckou práci, ale krásně provedená knížečka dokáže jakéhokoliv milovníka vína potěšit, povzbudit a inspirovat do duchovního života.

Katolická církev v Československu

Kardinál Josef Beran a jeho doba

Markéta Doležalová (ed.)

Jak se katolická církev v Československu vyrovnala s nacismem a komunismem? Dvojí zkoušku, kterou musela projít, autoři zkoumají skrze působení Josefa kardinála Berana, poválečného arcibiskupa pražského a důsledného zastávce nezávislosti církve na panujících režimech. Jeho osobnost provede čtenáře nelehkými časy – od nesnadného vztahu katolických duchovních k první republice přes poválečný odsun německých katolíků až po komunistickou likvidaci tisíciletého působení křesťanství. Jednotlivé studie vytvářejí mnohovrstevnatý portrét církve v zásadních obdobích našich moderních dějin. Závěrečný text na procesu kardinálovy beatifikace zachycuje „druhý život“ této velké postavy církve.

Jan Pilař, Karmelitánské knihkupectví Opava

Klub sv. Anežky, dobrovolné sdružení Charity Opava

Program na září: všechna setkání (kromě výletů) začínají v 16 hodin v Denním stacionáři pro seniory na Kylešovské ulici číslo 4, v domě U svaté Anežky, pokud není uvedeno jiné místo.

- 1. 9. Informativní schůzka
- 8. 9. Exkurze do nových prostor Chráněných dílen CHO v areálu bývalé STS
- 15. 9. Poprázdňinové posezení na zahradě s opékáním v Denním stacionáři pro seniory, k poslechu zahraje akordeonový orchestr Andante pod vedením dirigentky Hany Noskové ze ZUŠ V. Kálíka v Opavě
- 22. 9. Červený kříž: beseda MUDr. Nely Jahodové se seniory – Zásady první pomoci: volání záchranné služby, oživování, vdechnutí cizího tělesa (1. část)

Marie Smolková

Náš jáhen Josef

Jáhen Josef Janšta je v naší farnosti doma, ale i přesto nám dovoluje uvést jeho životopis.

Josef Janšta se narodil 5. února 1950 ve Veverské Bítýšce do rodiny zemědělského hospodáře. Od druhé třídy ministroval a partu ministrantů měl velmi rád také proto, že ji vedl P. Arnošt Korec. Dalším příkladem dobrého kněze pro něj byl jeho strýc P. Josef Janšta z Fryšavy ve Žďárských vrších.

Vystudoval Střední všeobecně vzdělávací školu v Tišnově a v roce 1968 vstoupil do kněžského semináře v Olomouci, kde byl tehdejším spirituálem P. Ladislav Šuránek. Absolvoval teologická studia, ale v závěru studií se rozhodl nepřistoupit ke svěcení.

Pracoval v továrně jako dělník. V roce 1975 se oženil s Martou Noskovou. Při zaměstnání dálkově vystudoval střední odbornou strojírenskou školu. V rodišti manželky v Bílovci byla manželům komunistickým režimem zamítnuta žádost o byt, pro jeho dřívější bohoslovecká studia, a proto se přestěhovali do Opavy. Zde nastoupil do Ostroje Opava jako přijímací technik a pracoval až do roku 1990.

S manželkou vychovali čtyři syny a nyní se těší z osmi vnuků.

V roce 1990 přijal jáhenské svěcení z rukou arcibiskupa Františka Vaňáka a dal se naplno do služeb církvi. Jako trvalý jáhen farnosti Panny Marie vyučoval náboženství,

věnoval se ministrantům a mnoho let působil jako spirituál na Církevní základní škole sv. Ludmily v Hradci nad Moravicí. Za svůj život napsal více než třicet knih pro děti i dospělé, založil časopis *Pueri Domini* (Boží chlapci), svými články *Dětem* přispívá od počátku do farního zpravodaje *Cesta* a také do mnoha jiných časopisů. Jeho nejčtenější knihou je *Tomášek*, kterou kvůli nedostatku výchovné křesťanské literatury napsal pro své děti.

Letošní rok je pro něj plný životních výročí. V únoru oslavil své 70. narozeniny a 9. dubna si připomněl 30. výročí jáhenského svěcení. Při Národní pouti na Velehradě 5. července mu bylo předáno Děkovné uznání České biskupské konference za dlouhou tvorbu křesťanské literatury pro děti a mládež a celoživotní činnost spojenou s formací a předáváním víry dětem a mládeži. Vyznamenání obdržel po slavnostní mši svaté z rukou olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera.

I my jako farnost se připojujeme k blahopřání za děti a mládež, které s láskou vede během bohoslužeb, za nás dospělé, které oslovuje svým výkladem Božího slova, za ty, které uvádí do nového života ve křtu, asistuje při uzavírání manželství a také za ty, které doprovází na poslední cestu při pohřbech.

Milý jáhne Josefe, přestože poslední doba je pro Tebe namáhavější, než bývala kdysi a lidským okem už není tak aktivní, obdivujeme Tvůj zápal a svědecký život a prosíme, abys – nakolik můžeš, rozdával dál a dál se obětoval a modlil za naše společenství.

Za všechny

o. Jan Czudek

Dětem

Don Bosko radí

Svatý Jan Bosko byl vychovatelem mládeže. Jeho žák Dominik Savio, prohlášený za svatého 12. června 1954, ho jednou poprosil: „Pomozte mi, abych se stal svatým.“

Don Bosko mu odpověděl: „Žádáš hezký dárek. Na svatost je jeden recept. Jsou v něm pro tebe důležité tři přísady:

Buď veselý – to, co tě činí smutným, co tě zneklidňuje, odhod' pryč.

Plň své školní a náboženské povinnosti – buď pozorný, dělej dobře úkoly, připravuj se studiem a modli se rád.

Žij pro druhé – vždy je někdo, kdo potřebuje tvou pomoc, kdo je vedle tebe. Po-dej pomocnou ruku, i když tě to bude něco stát.

Když tyto tři věci smícháš, staneš se svatým.“

Podle Dona Boska vedou děti a mládež salesiáni. I v dnešní době otevírají oratoře, ve kterých se mladým věnují. Do takové oratoře chodí Jirka téměř každé odpoledne. Proto také zná zásady, které vštípil Don Bosko Dominiku Saviovi.

Je druhého září. Po včerejším slavnostním zahájení začíná dnes vyučování. Jirka vstává zachmuřený, do školy se mu nechce. V koupelně se pohádá se sestrou, která je o rok mladší, a těší se do své čtvrté třídy. Usedá ke stolu a dívá se před sebe. Maminka je vyzve k modlitbě. Při ní si uvědomuje, že má odhodit všechno, co ho činí smutným. To nejde, protestuje v duchu. Co by mi na to řekl Don Bosko? Jde to, jen musíš chtít.

Přestává se mračit. Všimá si, že se maminka usmívá. Také sestra je fajn. U snídaně je pohoda. S křížkem na čele od maminky se Jirkovi z domu do školy vykračuje lehce.

Ve škole se rozdávají pomůcky, podepisují se sešity. Je to nudné. Naškrábu to, říká si Jirka. Ale bude se to tak líbit Donu Boskovi? Dominikovi Saviovi poradil, aby plnil své povinnosti ve škole, aby dělal dobře úkoly. I Jirka si nechává poradit, a tak si dává na podepisování sešitů záležet.

Paní učitelka kontroluje práci žáků. Zastavuje se u Jirky, podívá se na podepsané sešity a chválí ho: „Máš to moc pěkné. Můžeš mít z toho radost.“

A Jirkovi je veselo. Už podruhé dnes dal na slova Dona Boska a udělal dobře.

Po dobrém obědě jde Jirka ze školy domů. Jde kolem rybníku, kde se kluci koupou. Kdopak to je? A jej! Prokop! S tím mám nevyřízené účty. Bylo to ještě na konci školního roku. Na výlet šli na rozhlednu. Ale nahoru mohlo jít naráz nejvíc deset dětí. Paní učitelka rozhodla: „Prvních deset, co stojíte u schodů, můžete jít. My ostatní na vás počkáme a pak už musíme na vlak.“

Byl jsem na konci desítky, vzpomíná Jirka, ale Prokop se vecpal přede mně. Paní učitelka ho pustila nahoru a já zůstal dole. Tehdy jsem mu sliboval pomstu, teď ji vykonám. Tady je Prokopovo kolo, nezamčené. Za keři mě nevidí, odvezu mu ho, ať si je pohledá.

Jirka už má ruce na řídítkách kola, ale svědomí mu připomíná: Co by na to řekl Don Bosko? Dominikovi poradil, aby pomáhal druhým, a já se chci pomstít. Pouští kolo a volá na Prokopa: „Zapomněl sis zamknout kolo, někdo ti je ukradne.“

„Díky, zapomněl jsem, už tam jdu,“ odpovídá spolužák a vděčně se usměje.

Jirkovi je dobře na duši. Třikrát jsem poslechl Dona Boska. Jsem už svatý, jako byl Dominik? Do toho mám daleko. Ale dneska možná už svatý jsem. A zítra se budu zase snažit.

jáhen Josef Janšta

Ze života skautek

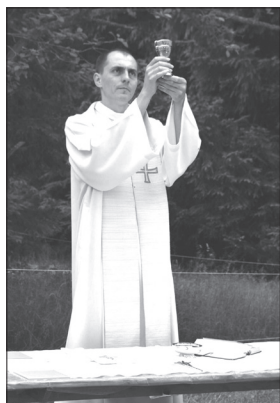
Přátelé, dobrodružství, vůně jehličí a nařezaného dřeva, plápolající oheň, hry i noční hlídky. Všechno zmíněné a mnoho dalšího v sobě skrývá letní skautský tábor. Chvilé, na které se mnoho z nás, skautek 3. dívčího oddílu, těšilo celý rok. Letos snad ještě o něco více, s vytrvalým doufáním, že tábor v rámci možností proběhne normálně. A naštěstí se tak stalo.

V prvním prázdninovém týdnu, 3. července, se skupina starších skautek, vedoucích a pomocníků z jiných oddílů a řad rodičů vypravila na místo našeho táboření – krásnou louku nedaleko Rejvízu. Za několik dní jsme společně postavili a připravili místo pro letošní tábory.

Samotný tábor začal příjezdem nejmladších členek oddílu – světlušek. Během první noci jsme se přesunuly o několik století zpět, do období středověku, do časů, kdy se Araluenské léno pomalu, ale jistě připravovalo na válku s temným pánem Morgarathem. Do dob, kdy strážci hranic – hraničáři, měli své nezaměnitelné místo v ochraně

království. Samy jsme se staly učni hraničáře Halta a spolu s hlavním hrdinou, Willem, jsme procházely hraničářským výcvikem a pracovaly pro království.

První díl ze série Hraničářův učen z pera Johna Flanagana nás doprovázel celým táborem, ale etapová hra samozřejmě nebylo to jediné, co tento tábor naplňovalo. Mimo další hry, kvízy, sportovní a výtvarné programy nás čekaly také táborové práce – chystání dřeva, práce pro tamější les, noční hlídkování, večerní ohně nebo mše svaté. Program byl pořádně nabitý, ale byl to úžasný čas strávený se skvělými lidmi. A jsem vděčná všem, díky kterým letošní tábor mohl být přesně takový, jaký byl! Především Maky, Vladce, Janě a Pralince, která nám v polní kuchyni vykouzlila samé dobroty.

Od září opět začne pravidelné scházení se. Srdečně mezi sebe zveme nové holky ve věku 6-12 let. První oddílová schůzka se uskuteční v úterý 1. září v 16 hodin ve skautském domě v Opavě. Více informací najdete na webových stránkách: 3opava.webnode.cz.

Stázka Štěpánková

Co se děje v CZŠ svaté Ludmily

Ohlédnutí za školními příměstskými tábory

V týdnu od 13. do 17. července proběhl **výtvarný tábor**, tentokrát na téma Čas. Děti pracovaly s různými materiály a vyzkoušely si spoustu výtvarných technik. Čas vnímaly v mnoha jeho podobách. Jako například čas na hru, čas na odpočinek. Děti si podle vlastního návrhu vyrobily a namalovaly polštář, zkoušely si práci s akvarelovými barvami a mnoho dalšího.

Poslední den tábora proběhla vernisáž pro veřejnost, kde děti prezentovaly svá díla všem blízkým.

Všichni jsme si tábor náramně užili a odcházeli spokojení a nadšení domů. Už se těšíme na příští rok, kdy bude téma tábora voda – země – vzduch.

Za tým výtvarného tábora Andrea Sakreidová

V měsíci červenci proběhl v naší škole již 4. ročník oblíbeného příměstského **fotografického tábora**, kterého se zúčastnilo celkem 25 dětí, pod vedením čtyř lektorů. Děti se naučily různé fotografické techniky, jako je portrét, makro nebo třeba panoramatické fotografie, nebo se v nich zdokonalily. Pro pokročilé účastníky, kteří už byli na táboře vícekrát, jsme připravili náročnější disciplíny, jako je 3D fotografie, práce s RAW souborem nebo focení tekoucí vody.

Stejně jako v minulých letech bylo ale naší nejoblíbenější rekvizitou školní fotostudio, ve kterém jsme zažili spoustu legrace i kreativních nápadů.

Závěrem chci poděkovat škole za nadstandardní zázemí, a hlavně všem ochotným lektorům, kteří na úkor své vlastní dovolené akci se mnou vedou.

Za tým foto tábora Jiří Řeháček

Hudební tábor, který proběhl již šestým rokem, se nesl v duchu svatého Františka z Assisi. Každé ráno jsme se setkali v kapli a povídali jsme si o životě svatého Františka. Jeho „bráškové ptáci“ nás provázeli po celý týden. Zpívání, které bylo hlavní součástí tábora, se prolínalo s hrou i odpočinkem a velmi oblíbenou „přehazkou“.

Vyvrcholením našeho snažení byl závěrečný koncert. Téměř hodinový program se vydařil. Když jsem slyšela, že si rodiče a prarodiče notují s námi, měla jsem velkou radost.

Děkuji všem zpěvákům i sólistům. Obzvláště děkuji našim bývalým žákům, kteří nás doprovázeli na hudební nástroje, že s námi strávili hezký čas.

*Za tým hudebního tábora
Jana Larischová*

V posledním červencovém týdnu proběhl na naší škole **řemeslný tábor**. Každý den se děti seznamovaly s jiným řemeslem a také s lidmi, kteří se těmito činnostem věnují. A tak si všichni mohli vyrobit ruční papír, vykovat srdce, uplést košík, ušít polštářek či vyrobit letadlo.

A protože při práci je třeba myslet i na relaxaci, využily naše děti školní zahradu se sprchovací hadicí a v pátek se dokonce projely na raftech. Tábor se opravdu vydařil.

Za tým řemeslného tábora Marie Černá

Zahradní slavnost

V den svátku svaté Ludmily **16. září** Vás všechny co nejsrdečněji zveme na **Zahradní slavnost**. Bude se konat na školní zahradě v Opavě-Jaktaři, Slavkovská 2 v době od 15 do 18 hodin.

Ve spolupráci s HRACím DESkovým Centrem budou pro děti a jejich rodiče připraveny hry, které si mohou společně zahrát. Je to nabídka, jak mohou rodiče s dětmi společně strávit hezké odpoledne, zahrát si hry, popovídat si a v neposlední řadě i občerstvit.

Jsou zváni nejen žáci naší školy a jejich rodiče i prarodiče, ale všichni, kteří chtějí strávit se svými dětmi společný čas. Pro případné zájemce bude možná prohlídka naší školy.

Víc informací i fotografií najdete na <http://czs.proit.cz>.

Jana Larischová

Centrum pro rodinu – středisko Opava

Kontakt: Masarykova 39, minoritský klášter, 1. patro;

e-mail: jdostalova@prorodiny.cz, mobil: 731 625 617;

internetové stránky: www.prorodiny.cz;

osobní kontakt: Po–Pá od 8 do 12 hodin.

Podzimní kurz biblických židovských tanců v Opavě

Od 30. září do 25. listopadu pokračuje opět kurz biblických židovských tanců. Kurz bude mít 9 lekcí, a to vždy ve středu od 19 do 21 hodin v Církevní základní škole v Opavě-Jaktaři. Lektorka: Gita Vyleťalová z Krnova. Cena za celý kurz je 450 Kč.

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Víkend pro ženy na Cvilíně

Víkend je určen ženám jakéhokoliv stavu i věku. Uskuteční se v termínu **9.–11. října** na poutním místě Cvilín u Krnova. Na program bude duchovní slovo o. L. Mazurowského, povídání Gity Vyleťalové o další ženě z Bible Tamar, výuka židovských tanců, výtvarná dílna, možnost adorace, svátosti smíření... Cena za víkend: 900 Kč.

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Dopolední seminář pro manželské páry v Opavě

Tento dopolední seminář se uskuteční v minoritském klášteře **v sobotu 17. října** od 9 hodin do 12.30.

Téma: *Když se do manželství vkrádá stres* (přednášejí manželé Irena a Petr Smékalovi)

Cena: 500 Kč/pár.

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Škola partnerství

Uskuteční se v Diecézním středisku mládeže ve Staré Vsi n/O **od 16. října 2020**.

Je určena párům ve věku 18–35 let, skládá se z pěti víkendů a cena je 3 000 Kč na osobu za celý kurz.

Přihlášky a více informací: www.prorodiny.cz, vorlík@prorodiny.cz, 776 625 339

Jana Dostálová

Charita Opava

Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.

Zveme na třetí Sportovní den (nejen) pro klienty

Již potřetí se **v sobotu 19. září** stane areál fotbalového hřiště v Kylešovicích svědkem sportovního klání ve velmi netradičních disciplínách. Na akci Sportovní den (nejen) pro klienty, pořádaný Charitou Opava a Okresním fotbalovým svazem Opava, si návštěvníci mohou změřit síly v slalomu na invalidním vozíku, hře šupec, jízdě na dvoukole, překážkové dráze či speciálních ruských kuželkách. Vý-

těžek z akce, jejíž součástí je také fotbalový turnaj sponzorských firem a institucí, bude věnován mobilnímu hospici Pokojný přístav.

Předchází dva ročníky této akce, na které si můžete změřit síly v disciplínách, určených lidem s handicapem, se setkaly s velkým zájmem malých i velkých návštěvníků. Kromě

netradičních soutěží a atrakcí na všechny čeká občerstvení, například skvělá káva z motto kavárny Betty Café, kterou Vám připraví klienti Charity Opava. Každý ze soutěžících si také odnese diplom a originální medaili.

Stejně jako v předchozích letech i letos bude součástí sportovního odpoledne fotbalový turnaj sponzorských týmů z řad mnoha firem a institucí Opavska a bohatý doprovodný program. V něm nebude chybět například ukázka masáže šíje Wellness centra Charity Opava, měření krevního tlaku a řada atrakcí pro děti. Fotbalový turnaj bude v areálu kylešovického sportovního hřiště na ulici U Hřiště zahájen v 9 hodin. O půl hodiny později, tedy v 9.30, se sportoviště otevře pro klienty opavských sociálních organizací a širokou veřejnost. Záštitu nad akcí, která potrvá do 14 hodin, převzal senátor Herbert Pavera.

„Stejně jako v předchozích dvou povedených ročnících může být i tato akce pro celou rodinu vítaným zpestřením sobotního dopoledne, během kterého můžete prožít den s klienty sociálních organizací a díky tomu je lépe pochopit,“ zve všechny ředitel Charity Opava Jan Hanuš. To vše podle něj může navíc přispět k odstranění některých bariér ve vzájemné komunikaci. Sportovní den (nejen) pro klienty má navíc výrazně charitativní charakter, na jeho prvním ročníku se na mobilní hospic Charity Opava vybralo přes 70 tisíc korun, druhý ročník již přinesl výtěžek více než 126 tisíc korun.

Biskup Martin David si prohlédl nové prostory Chráněných dílen

Ostravsko-opavský biskup Martin David si v doprovodu diecézní ekonomky Marty Hruškové prohlédl v pátek 7. srpna prostory části bývalé Strojní traktorové stanice v Jaktáři, které se stanou novým domovem Chráněných dílen Charity Opava. Prostory, které procházejí rozsáhlou rekonstrukcí, získala Charita Opava za zásadního přispění Biskupství ostravsko-opavského.

Ředitel Charity Opava Jan Hanuš a jeho zástupce Tomáš Schaffartzik provedli hosty z biskupství bývalou administrativní budovou i čtyřmi rozsáhlými halami se zázemím. Několikapatrová administrativní budova se stane pracovištěm šicí, tkací, vyšívací

a keramické dílny a bude se zde provádět také gravírování a sitotisk. Ve čtyřech halách pak bude sídlit chráněná technická a kompletační dílna.

Na budovách finišují stavební práce, a zároveň již začalo náročné stěhování. „Nejprve jsme v červenci stěhovali nové neobsazené šatní skříňky, stoly, židle a obecně materiál, který nepotřebujeme,“ popisuje Tomáš Schaffartzik. „Pak jsme

z důvodu velkých rozměrů a hmotnosti ještě před pokládkou dlažby přestěhovali tři keramické pece a laser,“ dodává. Hlavní část stěhování ale čeká dílny v srpnu.

V září se s novým areálem během malé interní slavnosti seznámí všichni pracovníci Charity Opava. Oficiální slavnostní otevření proběhne ve čtvrtek 8. října, kdy ostravsko-opavský biskup Martin David nové prostory požehná za účasti řady hostů.

Charita Opava dnes zaměstnává více než 270 lidí, z toho je 170 občanů se zdravotním handicapem. Velká kapacita areálu umožní další rozvoj zaměstnávání zdravotně handicapovaných, kterému dosud bránily nedostatečné prostory.

Josef Suchár o zázraku jménem Neratov

Velmi zajímavé setkání připravil **na pondělí 28. září** festival Hradecký slunovrat. Na zámku v Raduni bude od 18 hodin debatovat Václav Müller o obnově mariánských poutních chrámů a návratu života do Sudet s Mons. Josefem Suchárem z Neratova a hudebníkem Petrem Linhartem ze Skoků. Inspirativní večer, který Petr Linhart doprovodí svými písněmi, nazvali organizátoři „Je třeba vrátit místům jejich jména a příběhy“.

Za časů komunismu tajně vysvěcený kněz Josef Suchár je biskupský vikář pro diakonii a sídelní kanovník Kolegiátní kapituly v Litomyšli. Je také farářem v pohraniční osadě Neratov, která po odsunu Němců téměř zanikla. Se svými spolupracovníky z občanského Sdružení Neratov do ní vrací život a pracuje na obnově barokního kostela Nanebevzetí Panny Marie. Rozbořený chrám určený k demolici již v roce 1990 s farníky vyklidil, ovšem svolení k opravám kostela podmínil biskup Karel Otčenášek tím, že Josef Suchár do Neratova „přitáhne“ lidi, kteří tam budou žít. V té době tam kromě chalupářů žili asi

čtyři stálí obyvatelé, přitom na konci druhé světové války jich bylo asi tři sta. Když se Josefu Suchárovi a jeho přátelům podařilo zvýšit jejich počet na čtyřicet, biskup opravu povolil. Sdružení Neratov, které založili, se postupně zaměřilo na pomoc dospělým s lehkým mentálním postižením a postiženým dětem. Díky péči o ně tu získali práci další lidé. Sdružení provozuje chráněné dílny, dále hospodu, jídelnu či obchod a rekreační zařízení. Opravený kostel Nanebevzetí Panny Marie dostal unikátní skleněnou střechu ve tvaru kříže a stal se opět vyhledávaným poutním místem, kde se konají pravidelné bohoslužby i poutní slavnosti a koncerty.

Petr Linhart, člen skupin Č. p. 8 či Majerovy brzdové tabulky, se ve své tvorbě systematicky věnuje zapomenutým příběhům Sudet. Spolu s dalšími přáteli se snaží vrátit život do kdysi slavného poutního místa Maria Stock, dnes Skoky. Pokud se vše podaří stihnout, mohl by v Raduni také pokřtít svou novou desku.

70 let od vyhnání sester z Vlašoviček

***Sestry dominikánky při návštěvě svého kláštera
v roce 2018***

Bylo brzké ráno 28. září 1950, když před klášterem sester dominikánek ve Vlašovičkách u Opavy zastavilo několik autobusů. Vzápětí do nich za dozoru bezpečnostních složek musely spěšně nastoupit všechny řádové sestry. Vzít si mohly jen malý kufřík, protože jim bylo řečeno, že tam, kam jedou, budou mít vše potřebné. Kam to bude, nevěděla žádná z nich. Právě začínala Akce Ř, jak komunisté nazvali nezákonné zavírání ženských klášterů a rušení ženských řeholních řádů.

Akci Ř předcházela takzvaná Akce K, během níž komunistické bezpečnostní složky v dubnu 1950 prakticky zlikvidovaly mužské kláštery. Vzápětí začala příprava ke zničení ženských řádů. Stěhování sester začalo 28. září 1950 a mělo být ukončeno do konce října téhož roku. Z centralizace řeholnic byly vyloučeny ty řeholnice, které pracovaly v nemocnicích, starobincích a jiných sociálních zařízeních, protože státu chyběli kvalifikovaní pracovníci. Při přemísťování dbal stát, aby se řeholnice usídlovaly mimo velká města a religiózní oblasti.

Jak uvádí ve své diplomové práci Martina Sedláková, autobusy odvezly sestry do Bohosudova, kam dorazily až pozdě večer. Celkem se zde sešlo 146 dominikánek, ale kromě nich na tomto místě skončily například Milosrdné sestry sv. Kříže, takže dohromady bylo v kláštere přes 400 řeholnic. Prostory jezuitského kláštera nebyly téměř obyvatelné. Přes chodby se valila voda, pokoje byly zcela prázdné. Část noci proto musely strávit na zemi. Životní podmínky zde byly špatné – chyběl nábytek, nebylo čím topit, hygiena šla provádět pouze v umyvadle a od nekalitní vody se nakazila spousta sester.

V říjnu byly sestry posílány do zaměstnání také mimo klášter, část z nich do textilky v Nových Modlanech, jiná skupina pracovala v kaolině v Bohosudově, kde musely při práci vdechovat horký prach ze škrábaného porcelánu. V roce 1951 proběhlo další třídění, jehož cílem bylo oddělit staré sestry od mladých a ty pak vystavit nátlaku, aby z řádu vystoupily. Řád čekala dlouhá desetiletí útlaku a strádání v nesvobodě.

Když sestry dostaly po roce 1989 budovu ve Vlašovičkách zpět v restituci, přebíraly místo prosperujícího kláštera polorozpadlou ruinu. Na její obnovu neměly dostatek síly ani financí, a proto ji darovaly Charitě Opava. Dnes je Dům sv. Cyrila a Metoděje místem, ve kterém už déle než dvacet let nacházejí nový domov dospělí těžce zrakově postižení nebo lehce mentálně postižení občané z celé republiky. A když si svůj bývalý klášter sestry dominikánky prohlížely v roce 2018 u příležitosti oslav dvaceti let fungování, neskrývaly spokojenost s tím, že se Charitě Opava podařilo ho nejen krásně opravit, ale že nadále slouží potřebným. Dílo sester dominikánek tak ve Vlašovičkách přetrvává nadále. Protože Boží úmysl, který stál na počátku založení kláštera, nelze zlikvidovat žádnou Akcí Ř. Připomínají nám to i sestry, které svou víru neztratily ani v těžkých časech perzekuce, na jejímž počátku byl před sedmdesáti lety odsun z kláštera ve Vlašovičkách. Vzpomeňme na ně s úctou a vděkem.

Charita Opava

Výuka náboženství ve školním roce 2020/2021

Výuka ve farnosti Panny Marie (výuka začne ve čtvrtek 17. září)			
Čtvrtek	15.00–15.45	1. a 2. třída	Učebna kostela sv. Vojtěcha (Dolní náměstí)
		3. třída (<i>příprava na 1. svaté přijímání</i>)	Fara (<i>Almužnická 2</i>)
	Scholka: pro děti od 3 do 9 let, od 16 ⁰⁰ na faře (<i>Almužnická 2</i>).		
Pátek	15.00–15.45	4. třída	Fara (<i>Almužnická 2</i>)
		5.–7. třída	Učebna kostela sv. Vojtěcha (Dolní náměstí)
	Farní klub: pro děti od 9 do 13 let, od 16 ⁰⁰ v učebně kostela sv. Vojtěcha.		
	8.–9. třída: v rámci společenství mládeže (<i>začíná v 18 hodin mši svatou v kostele svatého Vojtěcha, pokračuje na faře</i>).		

Výuka ve farnosti Sv. Ducha (výuka začne v pondělí 7. září)

Pondělí	14.00–15.10	2. třída (1. rok přípravy na 1. sv. přijímání)	Pastorační středisko minoritského kláštera, 1. patro (Masarykova třída)
	15.15–16.00	3. třída (2. rok přípravy na 1. sv. přijímání)	
	16.10–16.55	4.–5. třída	
	17.00–17.45	6.–9. třída	

Oznámení

Mše svatá v německém jazyce

bude v **sobotu 26. září** v 16.30 v kapli Povýšení sv. Kříže na Matiční ulici.

Mše svatá na zahájení školního roku

V **neděli 6. září** v 8.30 bude v kostele sv. Vojtěcha sloužena prosebná mše svatá k zahájení školního roku na opavských školách.

Slavnost sv. Václava, pondělí 28. září

Mše svaté budou slouženy

- v kostele sv. Vojtěcha ráno v 6 a v 7 hodin a večer v 18 hodin;
- v kostele Svatého Ducha v 8 a v 17 hodin;
- v kostele Božského Srdce Páně (Marianum) v 18 hodin.

Bohoslužby v kostele sv. Vojtěcha

budou **od pondělí 31. srpna** opět:

- v pondělí až čtvrtek v 6 a v 7 hodin ráno,
- v pátek v 6, v 7 a v 18 hodin,
- v sobotu beze změny v 7 a v 18 hodin,
- v neděli rovněž beze změny, v 7 hodin, v 8.30, v 10 hodin a večer v 18 hodin.

Bohoslužby v kostele Svatého Ducha

budou od pondělí 31. srpna opět jako před prázdninami.

Adorace před Nejsvětější svátostí

- **Kostel Sv. Ducha** – **každou středu** od 16.30 do začátku mše svaté, která začíná v 17 hodin.
- **Kostel sv. Vojtěcha** – **každý pátek** je tichá adorace s možností svátosti smíření od 17 do 18 hodin (do začátku mše svaté). V **pátek 4. září** a **2. října** (první pátek v měsíci) adorace s pobožností k Nejsvětějšímu Srdci Páně; v **pátek 18. září** (třetí pátek v měsíci) adorace s pobožností s Korunkou k Božímu milosrdenství. Vždy po mši svaté začínající v 18 hodin.
- **Kostel Nejsvětější Trojice** – v **neděli 6. září** a **4. října** (první neděle v měsíci) bude krátká adorace s litaní k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a svátostným požehnáním po mši svaté začínající v 16.30.
- **Kostel sv. Jana Nepomuckého (Kylešovice)** – v **pátek 4. září** a **2. října** (první pátky v měsíci) s pobožností k Nejsvětějšímu Srdci Páně; v **pátek 25. září** (poslední pátek v měsíci) s pobožností k Božímu milosrdenství; vždy po mši svaté začínající v 18 hodin.
- **Kaple Božského Srdce Páně (Marianum)** – v **pátek 4. září** a **2. října** (první pátky v měsíci) od 17.20 do začátku mše svaté

v 18 hodin; **každou středu** (pokud není liturgická památka) v 18 hodin mše svatá ke cti sv. Josefa, přede mší litanie ke sv. Josefovi.

Intence na mše svaté

- **Na ranní a dopolední mše svaté** v kostele sv. Vojtěcha se intence zapisují **průběžně po celý rok**, vždy po každé mši svaté.
- **Na večerní mše svaté** se v kostele svatého Vojtěcha přijímají intence na listopad **v pátek 18. září** od 16.45 do 17 hod. Je možné zapsat intenci i v následujících dnech (pátek, sobota a neděle), avšak nejpozději do 17.40 nebo po mši svaté začínající v 18 hod.

Společenství mládeže

se opět bude scházet **každý pátek** při večerní mši svaté, která začíná v 18 hodin v kostele sv. Vojtěcha a poté na faře při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie. Zváni jsou všichni mladí, nejen ti, kteří se již společenství zúčastňovali.

Modlitba se zpěvy Taizé

bude **v sobotu 19. září** v kostele sv. Vojtěcha. Začátek je v 19 hodin.

Setkání Sekulárního františkánského řádu

v září nebude, další měsíce bude druhou sobotu v měsíci v *pastorační místnosti kostela Sv. Ducha* po mši svaté v 8 hodin.

Fatimská pobožnost

bude **v pondělí 14. září** v kostele Sv. Ducha. Pobožnost začíná v 7.15 modlitbou růžence. V 8 hodin je mše svatá, po ní litanie a průvod se sochou Panny Marie. Tato pobožnost je každého 13. dne v měsíci od května do října.

Růžencové pobožnosti

Od čtvrtku 1. října, po celý měsíc říjen, se budeme scházet k modlitbě růžence v kostele sv. Vojtěcha, začátek vždy v 17.15. Celý rozpis jednotlivých dnů a modlitb se společenství bude na vývěskách a v příštím čísle Cesty.

Pobožnost „TRANZITUS“

při které si připomeneme přechod sv. Františka z pozemského života do nebe, se bude konat **v sobotu 3. října** po mši svaté v 8 hodin v kostele Sv. Ducha. Bližší informace na plakátcích.

Plánované sbírky

- **Neděle 13. září** – sbírka na církevní školy (ve všech kostelech).
- **Neděle 20. září** – sbírka na opravu konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie (v kostelech farnosti Panny Marie).

Informace na webových stránkách

- Kompletní program akcí **Diecézního centra mládeže** a **Diecézního střediska mládeže** naší diecéze najdete na webových stránkách: dcm.doo.cz.
- Akce **naší farnosti** najdete na webových stránkách: www.farnostopava.cz.

Poutní místo Panny Marie Pomocné Zlaté Hory

- **Sobota 19. září** *Pout' národů* – v 10.30 růženec, v 11.00 mše svatá, ve 14 hodin pobožnost. (Informace poslal P. Mariusz Jończyk, rektor kostela, s dodatkem: V této chvíli nevíme, jestli se pout' uskuteční.)

Veškeré informace získáte na adrese: Duchovní správa poutního místa P. Marie Pomocné, Zlaté Hory 170, 793 76; e-mail:

mariahilf@mariahilf.cz; webové stránky
www.mariahilf.eu; tel.: +420 605 469 363.

Poutní místo Cvilín u Krnova

- **Sobota 12. září** – *Hlavní pouť* *Povýšení svatého kříže a Panny Marie Sedmiboletné*, v 17 hodin křížová cesta, v 18 hodin mše svatá.
- **Neděle 13. září** – *Hlavní pouť* *Povýšení svatého kříže a Panny Marie Sedmiboletné*, v 8.30 a v 10 hodin mše svaté; v 15 hodin mariánská pobožnost (polsky), v 16 hodin mše svatá (polsky).

Kromě poutí je sloužena každou nedělí mše svatá v 10 hodin. Půl hodiny před každou mší svatou je příležitost ke svátosti smíření.

Další program pro zájemce (skupiny, poutě) je možno domluvit s bratry minority nejlépe přes e-mail: krnov@minorite.cz nebo na tel. č. 595 171 332.

Program poutí na celý rok 2020 najdete na webových stránkách krnov.minorite.cz.

Exercicie v říjnu

- **Neděle 11. až pátek 16. 10. – Velehrad**
Kněžské exercicie
Mons. Marián Bublinec
- **Úterý 27. až čtvrtek 29. 10. – Velehrad**
Setkání seniorů
P. Miroslav Jáně

- **Pátek 30. 10. až neděle 1. 11. – Hostýn**
Duchovní obnova s P. Jiřím Pleskačem

P. Jiří Pleskač

Veškeré informace o jezuitských duchovních cvičeních najdete na webových stránkách www.exercicie.cz/nabidka.php, kde se také můžete přihlásit.

Slezská pouť u sv. Salvátora v Dolních Živicích

bude v **neděli 20. září** v 10 hodin.

Prosebné a významné dny v září

- **Pátek 4. září** – *první pátek v měsíci*;
- **úterý 8. září** – Mezinárodní den gramotnosti;
- **pondělí 14. září** – *Svátek* *Povýšení svatého Kříže*;
- **středa 16. září** – Den církevních škol;
- **pondělí 21. září** – Mezinárodní den míru;
- **sobota 26. září** – Mezinárodní den neslyšících;
- **pondělí 28. září** – *Slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa* (doporučený svátek);
- **čtvrtek 1. října** – Mezinárodní den hudby;
- **pátek 2. října** – *první pátek v měsíci*.

Příspěvky do **Cesty** můžete předat v sakristii kostela sv. Vojtěcha nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Telefonní číslo na redakci zpravodaje Cesta: 733 529 923.

Webové stránky farnosti Nanebevzetí Panny Marie v Opavě: www.farnostopava.cz

Kontakt na Farní úřad Nanebevzetí Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa redakce: ŘKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Tiskne tiskárna Schneider. Ročník 27., číslo 9. Náklad 550 výtisků. Výrobní náklady 1 kusu 15 Kč. Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 4. 10. 2020, uzávěrka 14. 9. 2020